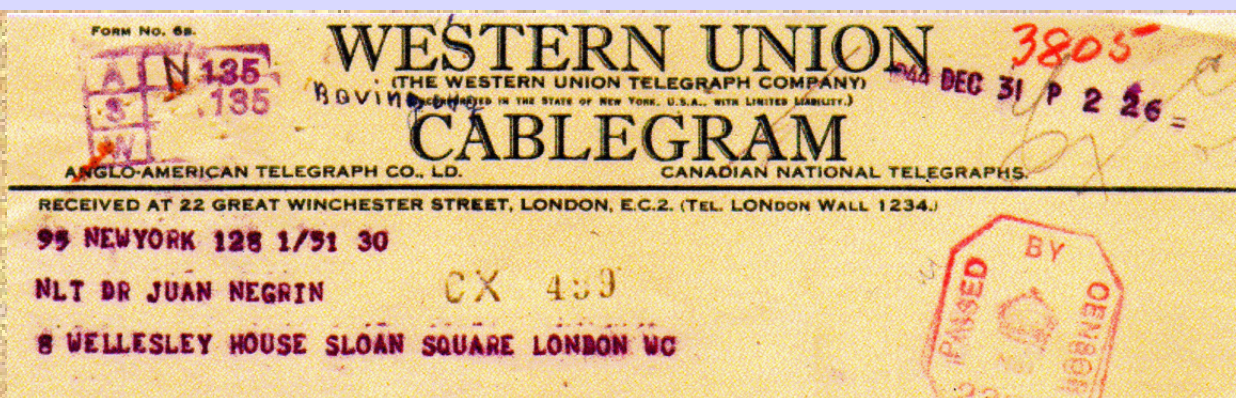

FINS EL FINAL

Mor Hebe de Bonafini

Cofundadora d'un dels moviments socials més extraordinaris en terres americanes. Ha mort als noranta tres anys. Gairebé cinquanta en lluita contra una dictadura. Molts parlen d'ella com un personatge no del tot fàcil, contradictòria, exigent.

Personatge controvertit en especial al final de la seva vida on potser ja pesava més el dolor que la raó. Si un de cada cent habitants de qualsevol lloc del món tingués una dona com ella (difícil, contradictòria i exigent inclús equivocada a vegades) el món aniria bastant millor. No va aconseguir el que buscava, però va recuperar la dignitat de tot un poble.

CELEBRACIONS

Dia contra la violència de gènere

Amb pompa i fervor oficial s'ha celebrat el dia en que recordem la bestialitat humana, en especial la masculina. Manifestacions, discursos, bones intencions i queixes dels que ja no creuen ni amb el seu pare. Altres han preferit celebrar la diada més íntimament.

Vox, per exemple ha organitzat un sacrifici a la muntanya de trenta verges d'esquerres. El PP, moderat com sempre, s'ha limitat a violar a un elector infidel en cada cap de província i els defensors de la moral, han fet un dia de dejuni i abstinència. Alguns l'han trencat en pondre's el sol, però no deixa de ser un esforç. S'agraeixen tots els actes i es demana la voluntat.

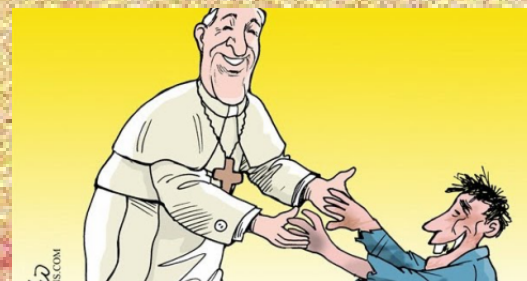

LA VIOLACIÓ concerneix la violència NO EL SEXE... Si et donen UN COP DE PALA, no és: TREBALLAR AL JARDÍ

DON LIMPIO

El Papa segueix fent neteja

O se'l treuen de sobre ràpid, o l'església acabarà tan pobre com demanava Crist. Aquest home és un perill. Estàvem acostumats als Papes que resen, saluden per la finestra i beneeixen coses. El Francesc s'ha posat a treballar i això no es pot permetre... o sí, però no el deixaran. Ara li ha tocat a Càritas. El que resulta més xocant és que en l'afany de neteja vaticana, el Papa es trobi a cada moment amb problemes sexuals i econòmics. Exactament amb els mateixos que es podria acusar ara i sempre amén, als grans monopolis de poder. Per deixar-ho clar, l'església sí és d'aquest món. Llàstima.

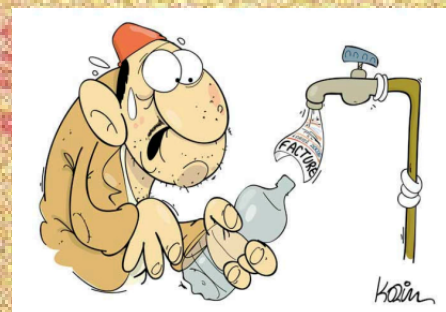

ESTAT D'ALERTA I RESTRICCIONS

Escassetat d'aigua a Barcelona

Ja hi som una altra vegada. No plou quasi mai o plou poc. Els rius estan secs. Les dessalinitzadores d'aigua de mar funcionen a ple rendiment però no hi ha prou aigua per a tanta gent.

L'ajuntament es planteja consells savis: No us dutxeu cada dia o feu dutxes ràpides. Esbandiu la vaixela amb un filet d'aigua. O bé, banyeu-vos a les fonts públiques. I així a tots els llocs on l'aigua raja fina ara. Tot això perquè quan arribin les restriccions els ciutadans ja ho hagin acceptat i resignats com cal no surtin al carrer i es revoltin. De fet és molt millor que els ciutadans facin tanta pudor com la mateixa ciutat que no haver-los de suportar ocupant els carrers. No cal dir que el preu de l'aigua s'apujarà molt i nosaltres haurem de fer un curset il·legal de com aturar els fatídics números del comptador que marquen el consum a pagar.

LA CORT SUPREMA ANGLESA S'IGUALA A L'ESPANYOLA

No és legal fer un altre referèndum d'autodeterminació a Escòcia

Una mala nova, si senyor. Ho una bona per alguns. Escòcia no podrà fer un altre referèndum diu la Cort Suprema anglesa. Els escocesos s'estiren les faldilles de ràbia. Però si ja en vam fer un i era legal!!! La Cort se'n fot això. No és no, ara. Sí era sí, abans. Els magistrats fem el que millor ens sembla per tenir contents al govern, al ric i al rei. Però mirin les imatges del

referèndum, criden els escocesos. Són imatges manipulades per la BBC responen els magistrats. Bé, com podeu imaginar la cosa s'està enverinant de valent. Però no us hi amoïneu massa. Un dels jutges ha fet vacances a Espanya i conegut un magistrat del Suprem. I ja se sap, entre col·legues, entre wiski's i festaires l'espanyol va donar savis consells a l'anglès. Llarga vida a la magistratura mundial, a l'UK i a España.

LLUMS DE NADAL I PANTALLES PUBLICITÀRIES

L'Alcaldessa Colau no ens vol deixar a les fosques

Cal reconèixer que aquesta dona vetlla pels barcelonins. Un dia es va llevar amb el peu esquerra i va pensar: Il·luminaré els carrers vulguin o no vulguin però els encendre menys hores que l'any anterior. El que no té prou clar però és com atacar la magnitud del problema. Ben aviat les centrals elèctriques tindran problemes d'aigua per poder funcionar i cada vegada serà més difícil desenvolupar projectes d'infraestructura perquè la síndrome NIMBY -not in my back yard- empeny la gent a rebutjar qualsevol nova instal·lació nociva. Amb un cafè en mà va continuar pensant: A Barcelona encara no s'ha fet cap de les inversions necessàries per tenir prou energia el 2030. I el 2030, és demà! Si no podem fer aquestes inversions a temps llavors correm el risc de quedar-nos sense energia. Aquí és on les polítiques públiques tenen un paper a jugar en la creació d'oportunitats d'inversió i en la promoció de l'acceptabilitat de les infraestructures. Aquí és on farà beneficis com cal.

